

Genéza zrád vládnych poslancov na národe, mieri a národno-štátnych záujmoch Slovenska. Prečo dnes poslanci dokonajú štvrtú spreneveru

- CZ24 News | 9. února 2022

SLOVENSKO: Dnes majú poslanci parlamentu rozhodnúť o vojenskej DCA zmluve s USA. Včera parlamentný branno-bezpečnostný výbor odporučil Národnej rade SR vysloviť súhlas so zmluvou o obrannej spolupráci medzi vládou a USA a zároveň rozhodnúť, že ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá má prednosť pred zákonmi.

Naopak, Ústavnoprávny výbor v pondelok k obrannej dohode uznesenie neprijal. O zmluve kontroverznej zmluve, ktorá zalarmovala verejnosť a vyvolala odpor proti jej prijatiu, bude parlament rokovať na mimoriadnej schôdzi, ktorá sa začína dnes.

Obhajoba ministra Naďa ťažko obhájitelnej dohody, aj v kontexte nevhodného načasovania v atmosfére medzinárodného napätia sa opiera o nové tvrdenie, **že USA je strategickým spojencom Slovenska**, pretože doteraz to bola kolektívna obrana súc v rovnako kontroverznej aliancii, ktorá má za sebou niekoľko medzinárodných vojenských intervencií ďaleko za hranicami Európy.

Jej prijatie proti vôli národa a verejnej mienky sa pretláča baranidlom argumentu, že je údajne v súlade bezpečnostnou i obrannou stratégiou Slovenskej republiky, ktorú bývalá vláda odmietla prijať kvôli pasáži o údajnej ruskej hrozbe, ale súčasná proamerická garnitúra ju okamžite schválila. Vzhľadom na rozloženie a vývoj vnútropolitckej situácie ju môžeme považovať za dočasný dokument, ktorý budúca vláda v veľkou pravdepodobnosťou reviduje.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Začalo to kontroverznou Bezpečnostnou stratégiou

Zatiaľ bod 26. Bezpečnostnej stratégie so zamlčaným predmetom ukazuje na Rusko a „presadzovanie (jeho) mocenských a teritoriálnych ambícií“. Zatiaľ však vidíme len masívne teritoriálne rozširovanie nielen NATO smerom k ruským hraniciam, ale aj neobhájitelnú vojenskú prítomnosť USA v Európe. A to nielen zdedenej v Nemecku a jej západnej časti, ale čoraz masívnejšej prítomnosti US Army vo východnej Európe na kontaktnej línii s Ruskou federáciou.

Stratégia pomenúva správanie sa Ruska ako „agresívne“, narážajúc na vývoj na Kryme po referende (2014), pričom Slovensko nereaguje situáciu v Kosove a s Kosovom pod patronátom USA po

„humanitárnom bombardovaní“ bývalej Juhoslávie. S dôležitým upozornením, že SR neuznáva spolu s Ruskom, Španielskom a ďalšími krajinami túto bývalú srbskú provinciu ako samostatný štát.

Takže tu máme prvý zásadný rozpor, ktorý spochybňuje opodstatnenosť zmluvy so štátom, ktorý je hlavný strojca kontroverzného vzniku Kosova ako „štátu“, ktorý Slovensko nemôže uznať kvôli svojej vlastnej vnútornej bezpečnosti na južnej hranici.

Pasírovači zmluvy tak nekonajú v strategickom záujme SR, ale v záujme geopolitických zámerov Spojených štátov.

Bod 81. stratégie je rovnako rozporuplný. Slovenská republika v ňom tvrdí, že má záujem rozvíjať dobré vzájomné vzťahy s Ruskou federáciou, že Rusko je dôležitým účastníkom a partnerom pri riešení medzinárodných hrozieb a výziev, ale sa vyhradzuje voči jeho údajnému konfrontačnému prístupu vo vojenskej, bezpečnostnej aj politickej oblasti.

Kľúčová veta, ktorá popiera slovenský národno-štátny záujem a zvýrazňuje skrytý záujem USA je v tvrdení, že „predstavuje hlavnú výzvu pre bezpečnosť **nášho euroatlantického priestoru** (!)“.

Každému je jasné, že okrem asi stovky atlantických fanatikov z rôznych nadácií, think tankov a mimovládok, financovaných z amerických a západných zdrojov, drvivá väčšina národa vníma Slovensko v stredoeurópskom priestore.

Ak vládni militanti odvolávajú na vazalskú floskulu, že USA je strategickým partnerom Slovenska, potom zradu na slovenských záujmoch vykonali už v stratégii, kde prevzali vojensko-strategickú doktrínu USA ako svetového policajta a zmluva DCA má túto vierolomnosť len spečatiť.

Aj ďalší **kontroverzný bod 69. stratégie** je zavádzajúci v tvrdení, že s „USA nás viaže silné historické spojenectvo...“ Pravdepodobne si autori textu premietli svoje think tankové spojenectvo a službu v záujmoch USA za celonárodnú anomáliu.

Po takejto príprave sa kolaboranti odhodlali na dokonanie zrady na národe v podobe militantného záväzku, podieľať sa na kovbojských avantúrach USA, vyhrocovaní napätia a priamej konfrontácie s Ruskou federáciou – ale mimo svojho osem tisíc kilometrov vzdialeného amerického územia.

Ako bastard sa zmluva zrodila, ako pankharta ju schvália

Zrod kontroverznej zmluvy ju detailne charakterizuje. Načasovanie v hluchom predvianočnom období, odmietnutie všetkých, aj zásadných pripomienok, vrátane Generálnej prokuratúry SR, aj hodenie hromadných pripomienok s vyše 60 tisíc podpismi do koša najskôr na ministerstve obrany a potom na vláde.

Prezidentka tiež neklamala vo farizejstve a prišla s „figovým listom“ bezvýznamnej interpretačnej doložky. Koaličný valec už ako ťažký tank prerážal na hulváta všetko, čo mu stálo v ceste.

Dnes sa tento tank na chvíľu zastaví v parlamente, kde zradu majú sformalizovať ľudkovia, ktorí poznajú len dve signálne sústavy: palec nahor a palec nadol.

Odpor verejnosti

Mieroví aktivisti, inteligencia, vojnoví veteráni, aj opozícia zorganizovali viacero demonštrácií, ktoré však nepohli ani vedomím, ani svedomím poslancov a vládnej koalície.

Vojnoví veteráni z Únie vojnových veteránov SR, ktorí slúžili v zahraničí na vojenských misiách zaslali text výzvy poslancom s upozornením, že ich čaká „doposiaľ najdôležitejšie hlasovanie. Hlasovanie o Slovensko – Americkej dohode v oblasti obrany“.

Vojnoví veteráni, účastníci zahraničných misí túto zmluvu rezolútne odmietli.

Rovnako symbolických 44 osobností kultúrneho a vedeckého života sa nádejajú, že ich list a apel pohne aspoň svedomím poslancov.

V genetickej výbave zákonodarcov je však naivné hľadať ihlu svedomia v kope hnoja. Koaliční poslanci zradili nielen slovenský, ale aj ďalší, srbský, slovanský národ, keď odsúhlasili (1999) prelety bombardérov USA cez naše územie na „**humanitárne bombardovanie**“ bývalej Juhoslávie (Srbska), vrátane Vojvodiny, kde žije početná komunita slovenských krajanov.

Rovnako v roku 2003 nemihli atlantickí fanatici v NR SR ani brvou oka, keď napriek tomu, že v spoločnosti prebiehal zber podpisov pod petíciu na vypísanie referenda **o vstupe SR do NATO**, schválili bez vôle ľudu vopchanie slovenskej hlavy do aliančného chomúta. A to na vzdory tomu, že občianski aktivisti už mali vyzbieraných 191 000 podpisov v čase potupného rozhodnutia o nás, bez nás.

Je vrcholom arogancie súčasnej politickej atlantickej generácie, ak sa odvoláva na túto nedemokratickú aroganciu a facku verejnosti tvrdením, že ak nebolo referendum k vstupu SR do NATO, že načo by sa všeludové hlasovanie žiadalo k nejakej zmluve s Američanmi.

Do tretice príklad zrady a arogancie moci voči vlastnému ľudu, verejnej mienky, právu, ale aj mieru – **Tretia vojna v Iraku** (2003-2010). Bez mandátu BR OSN a bez dôkazov s lživými dezinformáciami o údajných zbraniach hromadného ničenia Saddáma Husajna si USA spolu so skupinou približne 50 krajín, vrátane Slovenska, vytvorili tzv. koalíciu ochotných na zradu mieru, na útok a rozvrátenie Iraku.

Slovensko vyslalo najprv chemickú jednotku Kuvajtu, ktorú neskôr nahradila ženijná jednotka pôsobiaca priamo v Iraku.

Verejná mienka národa vs. „svedomie“ poslancov

Aj pred začiatkom vojny v Iraku sa podobne ako pred „humanitárnym bombardovaním“ sa na Slovensku uskutočnilo niekoľko protivojnových pochodov, ktorých rozsah však bol neporovnateľný s inými v európskych metropolách.

Hoci aj vtedy podľa prieskumov verejnej mienky slovenská verejnosť vojnu odmietala a výrazná väčšina populácie ju považovala za nesprávnu, koaličný a proamerický valec si presadil svoje.

Takmer s istotou ako dnes, keď rovnako väčšina spoločnosti (44,1%) si myslí, že za napätie medzi Ukrajinou a Ruskom môžu Spojené štáty americké a NATO, oproti 34,7%, ktorí za to vinia Rusko (agentúra Focus, 19.-26.januára 2022).

A tak si myslím, že ani v utorok 8.februára motyka nevystrelí, pretože v prípade koaličných poslancov a svedomia je to isté ako o Yetim – každý o ňom hovorí, ale ešte nik ho nevidel. Navyše dnešná koaličná (z)rada rozdá karty a počty tak, aby sa nazbieralo minimálne 76 hlasov. Takže ani dnes neuvidíme nijaký zázrak a vrecia zemiakov stlačia poslušne gombíky za okupačnú zmluvu a predajú suverenitu Slovenska za 100 miliónov natlačených zelených amerických papierikov. Že to bolo v záujme Slovenska a nie Spojených štátov môže uveriť iba zafixovaný nekritický prozápadný troll, antiruský fanatik alebo neznalý blázon.

Rafael E. Rafaj

[ZDROJ](#)